

Κερκύρας Νεκτάριος: Η επιστροφή στη χάρη του Θεού αποτελεί τη μόνη αληθινή πορεία ζωής

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Το εσπέρας της Παρασκευής, 27 Μαρτίου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, κ. Νεκτάριος, χοροστάτησε και ομίλησε στο Ιερό Προσκύνημα του Αγίου Σπυρίδωνος, στην πόλη της Κέρκυρας, καθώς και στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό της Υπεραγίας Θεοτόκου Σπηλαιωτίσσης, Αγίου Βλασίου και Αγίας Θεοδώρας όπου έψαλε αντιστοίχως την Α΄ και Δ΄ Στάση του Ακαθίστου Ύμνου.

Κατά την ομιλία του μετά την Α΄ Στάση, ο Σεβασμιώτατος έλαβε αφορμή από τον

αρχικό στίχο του Ακαθίστου Ύμνου, «Ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ Χαῖρε», προκειμένου να αναδείξει το μυστήριο της θείας οικονομίας και τον καθοριστικό ρόλο της Υπεραγίας Θεοτόκου στο σχέδιο της σωτηρίας του ανθρώπου. Ὅπως υπογράμμισε, ο ιερός υμνογράφος, μέσα από τους Χαιρετισμούς, δεν ανακαλεί μόνο γεγονότα από τη ζωή της Παναγίας, αλλά συνδέει οργανικά την Παλαιά με την Καινή Διαθήκη, φανερώνοντας τη συνέχεια του σχεδίου του Θεού για τη σωτηρία του κόσμου.

Αναφερόμενος στον Ευαγγελισμό, τόνισε ότι ο Αρχάγγελος Γαβριήλ μεταφέρει το «χαρμόσυνο ἄγγελμα», ότι ο ίδιος ο Θεός επέλεξε την Παναγία, εξαιτίας της καθαρότητας και της αγνότητάς της, ώστε να προσλάβει από αυτήν την ανθρώπινη φύση. Ἐτσι, ο ἀκτιστος Θεός ενδύεται την κτιστή πραγματικότητα, για να ανακαινίσει τον ἄνθρωπο και ολόκληρη την κτίση.

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος προχώρησε σε αντιπαραβολή της στάσης της Εύας με εκείνη της Θεοτόκου. Υπενθύμισε ότι, μετά την πτώση, η παρουσία του Θεού προκάλεσε φόβο στον ἄνθρωπο, ο οποίος «ἐκρύβη», αδυνατώντας να σταθεί ενώπιον Του. Αντιθέτως, η Παναγία, όταν δέχθηκε την επίσκεψη του Αρχαγγέλου,

δεν φοβήθηκε ούτε αμφισβήτησε, αλλά με ταπείνωση και ελευθερία συγκατατέθηκε στο θέλημα του Θεού, απαντώντας «Ίδού ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου».

Με τον τρόπο αυτόν, επεσήμανε ότι δια της Εύας έρχεται η φθορά, ενώ δια της Θεοτόκου, αποκαθίσταται η ανθρώπινη φύση. Η συγκατάθεση της Παναγίας καθίσταται η απαρχή της σωτηρίας και η δυνατότητα του ανθρώπου να επανέλθει σε κοινωνία με τον Θεό.

Καταλήγοντας, κάλεσε τους πιστούς να μιμηθούν το παράδειγμά της, ανταποκρινόμενοι ελεύθερα στην πρόσκληση του Θεού, απορρίπτοντας την αμαρτία και τον εγωισμό, ώστε, μέσα από τον αγώνα της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, να αξιωθούν να πορευθούν προς το «άνέσπερον φῶς» της Αναστάσεως.

Κατά την ομιλία του στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό, ο κ. Νεκτάριος επεσήμανε ότι κάθε «Χαΐρε» του Ακαθίστου Ύμνου περικλείει έναν ολόκληρο πλούτο θεολογίας, μέσα από τον οποίο φανερώνεται το μυστήριο της σωτηρίας. Όπως ανέφερε, ο ιερός υμνογράφος συμπυκνώνει την εμπειρία της Εκκλησίας και την παράδοση των Πατέρων, οι οποίοι ερμήνευσαν τα γεγονότα της θείας οικονομίας στο πρόσωπο της Παναγίας.

Αναφερόμενος στον στίχο «Χαῖρε, ὅτι τὸν πολὺφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν», τόνισε ὅτι τὸ φῶς αὐτὸ εἶναι τὸ ἀκτίστο φῶς τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖο ἐρχεται νὰ διαλύσει τὸ σκοτάδι τῆς ἀγνοίας καὶ τῆς πνευματικῆς σύγχυσης. Οἱ ἄνθρωποι, ὅπως ἐπεσήμανε, ἀκόμη καὶ μέσα ἀπὸ τὴ σοφία τοῦ κόσμου τούτου, αἰσθάνονταν αὐτὴ τὴν ἔλλειψη καὶ προσδοκοῦσαν ἓναν φωτισμὸ που θὰ ἔδινε νόημα στὴν ὑπαρξή τους. Τὸ φῶς αὐτὸ ἦλθε στὸν κόσμο καὶ καλεῖ τὸν ἄνθρωπο νὰ ἐξέλθει ἀπὸ τὸ σκότος καὶ νὰ πορευθεῖ στὸ φῶς τῆς θεότητος τοῦ Χριστοῦ.

Στὴ συνέχεια, ἐρμηνεύοντας τὸν στίχο «Χαῖρε, ὅτι τὸν πολὺρρητον ἀναβλύζεις ποταμόν», παρέπεμψε στὴν προφητικὴ ἐκείνη ἐμπειρία στὴν Παλαιὰ Διαθήκη, ποὺ ὁ Προφῆτης εἶδε ἀπὸ τὸ κατώφλι τοῦ Ναοῦ νὰ ἀναβλύζει ἀρχικὰ μίαν μικρὴ υγρασία, ἡ ὁποία γινόταν ρυάκι καὶ στὴ συνέχεια μεταβαλλόταν σὲ ποταμὸ, ποὺ ζωογονοῦσε καὶ κατέκλυζε τὰ πάντα. Αὐτὴ ἡ εἰκόνα, ὅπως ἐξήγησε, προτυπώνει τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ξεκινᾶ ταπεινά, ἀλλὰ καταλήγει νὰ γίνεταί πηγὴ ζωῆς γιὰ ολόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα.

Τόνισε δε ὅτι ἡ χάρη αὐτὴ δὲν ἐπιβάλλεται, ἀλλὰ προσφέρεται. Εκείνος ποὺ ἀνοίγει τὴν καρδιά του, γίνεται μέτοχος τοῦ «ποταμοῦ τῆς χάριτος» καὶ βιώνει τὴν

παρουσία του Θεού. Αντιθέτως, όποιος κλείνεται στον εαυτό του και παραμένει στην άρνηση, βιώνει την αποξένωση και την εσωτερική ερημία.

Κλείνοντας, επεσήμανε ότι μέσα στις δοκιμασίες της εποχής μας, η επιστροφή στο φως και στη χάρη του Θεού αποτελεί τη μόνη αληθινή πορεία ζωής και ελπίδας.

Στο τέλος, ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε σε όλους καλή δύναμη για τη συνέχεια του πνευματικού αγώνα της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Επίσης, πρόέτρεψε τους πιστούς να πορεύονται με πίστη, ταπείνωση και εμπιστοσύνη στο θέλημα του Θεού, έχοντας ως πρότυπο τη ζωή και τη στάση της Υπεραγίας Θεοτόκου

